

Fra Tidsskriftet Gerontologi til Viden om Aldring

Tidsskriftet har ændret navn. Her får du indblik i overvejelserne bag, og hvad vi vil med ændringen.

Noget, de fleste lærer med alderen, er, at forandringer er uundgåelige. Både de selvvalgte af dem, og dem, der ikke er det, kan føles monumentale, mens de står på, og ofte noget mindre, når man får lidt afstand til dem. Samtidig giver de ofte lejlighed til selvransagelse og til at sætte ord på, hvorfor forandringen sker.

De markerer et *før*, såvel som et *nu* og et *efter*.

Lige *nu*, med denne udgivelse, står vi midt i tidsskriftets navneskifte fra *Tidsskriftet Gerontologi. Aldring og ældre – forskning og udvikling til Viden om Aldring. Dansk Gerontologisk Tidsskrift*. Navneskiftet er motiveret af et ønske om at brede kendskabet til tidsskriftet og dets indhold ud: *Viden om Aldring* er en lettere tilgængelig titel, som samtidig ret præcist kommunikerer, hvad man kan forvente af indholdet. Undertitlen *Dansk Gerontologisk Tidsskrift* formidler derudover vores primære fokus og forankring i en dansk kontekst og signalerer både faglighed og kontinuitet i forhold til tidsskriftets historie.

Baggrunden for beslutningen har været en af den slags processer, som tidsskrifter altid befinder sig i, nemlig en kontinuerlig refleksion og diskussion om tidsskriftets formål og visioner, relevans og målgruppe (kort sagt: eksistensberettigelse). *Tidsskriftet Gerontologi* har fra sin begyndelse (i 1985, under navnet *Gerontologi og Samfund* og med undertitlen *Nyt om aldring, alderdom og ældrebefolkning*) haft til formål at formidle og udveksle viden om aldring på tværs af fagligheder og imellem forskning og praksis. Viden, der gør en forskel for andre

forskere, også fra andre fagligheder; for de nøglepersoner, der arbejder eller træffer beslutninger på ældreområdet; og for de mennesker, det hele handler om, nu og her og i fremtiden.

I tilbageblik har denne proces blandt andet udmøntet sig i en beslutning sidste år, i 2022, om at ændre tidsskriftets Open Access politik, så alle artikler nu er fuldt tilgængelige for alle online, uden forsinkelse, så snart et nummer udkommer; og derudover, siden 2021, at tilføje online pre-print udgivelse som en mulighed, der gør artikler hurtigt tilgængelige, uden at skulle vente på det trykte nummer.

Formålet med navneskiftet

Når vi nu har valgt at skifte navn (igen), er det netop for at tydeliggøre ovenstående formål og tegne en retning for forskningskommunikationen. Som daværende redaktør Henning Kirk skrev om valget af tidsskriftets navn i dets første udgivelse i 1985: "Når 'Samfund' kommer med, håber vi, at skibets kurs ligger fast: Der er behov for at få sammenhæng mellem teori og praksis inden for ældreområdet. Det nytter ikke, at videnskaben står med begge ben solidt plantet i den blå luft, når der er så mange jordnære problemstillinger inden for ældreområdet." (Kirk, 1985, s. 3).

Dette gælder stadig. Når *Viden om Aldring* skal formidles er det med et mål om at sætte gerontologisk forskning og indsigt i spil, så den kan blive brugt. For både tidsskriftets redaktion og bestyrelsen i Dansk Gerontologisk Selskab – som udgiver tidsskriftet og har været med i processen og støttet

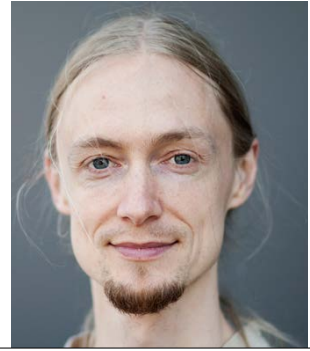
beslutningen – er en forudsætning for, at det gode indhold kan komme i spil, at tidsskriftet bestræber sig på at være et tilgængeligt og inkluderende formidlingsrum for alle inden for aldrings- og ældreområdet.

Formidling mellem forskning og praksis

Samtidig har vi også måtte forholde os til udviklingen inden for forskningsverdenen, hvor den stigende konkurrence om forskningsmidler og -stillinger har gjort det mindre attraktivt for forskere at bruge deres begrænsede tid og ressourcer på at skrive artikler til mindre, lokalt forankrede tidsskrifter med en bred målgruppe, end til specialiserede forskningstidsskrifter med (større) sandsynlighed for at blive citeret af andre forskere inden for samme fagfelt.

For mange forskningstidsskrifter nødvendiggør denne udvikling, at de må bruge kræfter på at konkurrere med andre tidsskrifter om at rangere højest, blive citeret mest, og på andre måder gøre sig attraktive som publiceringskanal. Men hvordan kommer den viden til at gøre en forskel? Hvem bliver forskningen og indsigterne til gavn for, hvis den kun retter sig mod andre forskere?

For nærværende tidsskrift kunne dette godt præsentere et dilemma. For vi vil selvfølgelig gerne fortsat være et attraktivt tidsskrift for forskere at udgive i – man har siden 2010'erne kunnet finde fagfællebedømte artikler i *Tidsskriftet Gerontologi* – og vi kunne godt bruge mere tid og energi på at få tidsskriftet optaget i

internationale forskningsdatabaser og skærpe vores profil over for forskningsverdenen.

Samtidig vil vi helst bruge vores kræfter på dét, der er netop dette tidsskrifts eksistensberettigelse, nemlig at være et bindeled og en formidlingskanal mellem forskning og praksis, lokalt forankret og i forhold til problemstillinger, som direkte berører de mennesker, det hele handler om.

En vigtig formidlingsrolle

Det er formidlingen af gerontologien som tværfagligt og mangfoldigt felt, der er tidsskriftets fokus, og der skal derfor være plads til også at formidle om de projekter og initiativer, der foregår rundt omkring i landet, som kan gøre en forskel for andre. Med den udvikling, mange andre forskningstidsskrifter (af nød og pga. førnævnte incitamentstrukturer) ofte ender med at følge, er det blevet tydeligt for os, at vi med dette tidsskrift har en helt unik rolle at spille som formidler af forskning og viden om aldring, der ikke altid findes andre formidlingskanaler til.

Tidsskriftet placerer sig dermed et ganske særligt sted, der i høj grad er brug for, som brobygger og vidensformidler imellem og på tværs af det brede gerontologiske fagfelt; dér, hvor viden om aldring virkelig gør en forskel for levede liv. Vi fortsætter også med at udgive fagfællebedømte artikler, og fokus er fortsat på, at alt skal kunne læses af andre end ens egne fagfæller. God vidensformidling kræver i det hele taget – uanset fagfællebedømmelse eller ej – et blik

for og forståelse for de praksisser og fagligheder, der er i spil.

Og en opfordring

Til sidst vil jeg derfor også opfordre dig, kære læser, til at støtte op om *Viden om Aldring, Dansk Gerontologisk Tidsskrift* ved at melde dig ind i Dansk Gerontologisk Selskab, hvis du ikke allerede er det. Og mindst lige så vigtigt, så håber jeg, at du vil hjælpe med at sprede kendskabet til tidsskriftet og den viden om aldring og ældreområdet, det indeholder.

Tidsskriftet har som det eneste danske gerontologiske tidsskrift, og som et af kun få gerontologiske tidsskrifter i de nordiske lande, en enestående position at formidle viden om aldring og ældreområdet ud fra. Vi vil gerne blive ved med at udfylde den rolle i mange år endnu.

Reference

Kirk, H. (1985). Et skib søsættes. *Gerontologi og Samfund*, 1(1), s. 3.

ABSTRACT

Netop på det gerontologisk felt er der i høj grad fortsat brug for formidling og udveksling af viden om aldring på tværs af fagligheder og imellem forskning og praksis. For bedre at opnå dette har *Tidsskriftet Gerontologi* valgt at skifte navn til *Viden om Aldring, Dansk Gerontologisk Tidsskrift*. Med navneskiftet ønsker redaktionen og *Dansk Gerontologisk Selskab* at øge tidsskriftets synlighed og tilgængelighed som et unikt formidlingsrum dedikeret til tværfaglig forskning og viden inden for aldrings- og ældreområdet. Tidsskriftet har som det eneste danske gerontologiske tidsskrift en enestående position som forsknings- og vidensformidler, og det er håbet, at det nye navn kan brede kendskabet til tidsskriftet ud, så forskning og viden kan nå dérud, hvor viden om aldring virkelig gør en forskel for levede liv.

Morten H. B. Bjørner, cand. mag. i historie og filosofi/videnskabsteori, ph.d. i sundhedsvidenskab (aldringsforskning), ekstern lektor ved Københavns Universitet, redaktør på *Viden om Aldring, Dansk Gerontologisk Tidsskrift*.
mhbf@ifro.ku.dk /
redaktion@danskgerontologi.dk